

Samostatnými námitkami žalobce brojí proti tomu, že by disponoval dominantním postavením. Nehledě k tomu, že žalobce není soutěžitelem a že se na něj vztahuje výjimka podle § 1 odst. 3 ZOHS, nemá ani dominantní postavení. Žalobce totiž nemá takovou tržní sílu, která by mu umožňovala chovat se ve značné míře nezávisle na spotřebitelích, neboť objektivně existuje naprosto zřejmá a značná závislost žalobce na objednateli dopravy závazku veřejné služby. Stejně tak nelze dovozovat nezávislost žalobce na spotřebitelích – cestujících, kteří se placením jízdného podíleli na zhruba 50 procentech tržeb žalobce. Naopak je žalobce existenčně závislý na svých spotřebitelích. Tu žalobce poukazuje na absurditu konstrukce, podle níž měl zneužít dominantního postavení vůči spotřebitelům, na kterých je fakticky existenčně závislý. Žalovaný v této souvislosti nehodnotil všechny parametry tržní síly, jak jsou ze ZOHS podávány. Dále žalobce v souvislosti se stanovením jeho dominantního postavení zpochybňuje geografické vymezení relevantního trhu. Žalovaný měl totiž relevantní trh vymezit jako území pokryté souborem linek provozovaných soutěžitelem (tu žalobcem), což podle žalobce neučinil. Relevantním trhem jsou území Ústeckého kraje, Libereckého kraje, Středočeského kraje a Karlovarského kraje, přitom na tomto relevantním trhu nezaujímá žalobce tržní podíl přesahující 40 %, a tedy ani z tohoto důvodu nemá dominantní postavení.

Pokud jde o pětidenní lhůtu, která je údajně nedostatečná, jak dovozuje žalovaný, pak žalobce poukazuje na skutečnost, že ČSAD Česká Lípa a.s. dopisem Ústeckému kraji ze dne 27.7.2006 deklarovala, že je schopna zajistit dopravu ve lhůtě čtyř dnů. To, že ji nebyla schopna zajistit ve lhůtě jednoho dne, nevylučuje, že by ji nebyla schopna zajistit v situaci, kdy by Ústecký kraj jednal okamžitě dne 27.7.2006 a nikoli až dne 1.8.2006. To podle žalobce dokazuje, že ve skutečnosti měl Ústecký kraj zájem na tom, aby doprava byla přerušena a aby měl důvod pro zahájení řízení o odebrání licence.

Žalovaný se dále dle žalobce nevypořádal s namítanou nezákonností výroku II. rozhodnutí vydaného v prvním stupni správního řízení, který je podle žalobce neurčitý, neboť neobsahuje přesně formulovaný zákaz, který by žalobce zavazoval, a pouze neurčitě odkazuje na jednání dříve uvedené. Zákaz vyjádřený ve výroku II. uvedeného prvostupňového rozhodnutí je nevykonatelný pro svoji neurčitost.

Žalovaný se rovněž nedostatečně vypořádal s existencí materiální stránky předmětného deliktu. I kdyby žalobcovo jednání bylo formálně správním deliktem, postrádá společenskou nebezpečnost, která je coby materiální znak podmínkou protiprávnosti daného jednání. Žalobce tu namítá, že jeho jednáním nevznikla žádná porucha ani újma koncovým spotřebitelům. K výluce v dopravě došlo proto, že Ústecký kraj nevydal v dostatečné lhůtě vrchnostenské nařízení a neplnil své povinnosti – nehradil své závazky. Pokud navíc předmětný skutek spočíval v tom, že žalobce neoznámil výluky včas, nebyly splněny ani formální znaky deliktu, žalovaný sice uvádí, jakým jednáním měl být ZOHS porušen, nepřirazuje je však k některé ze skutkových podstat uvedených v § 11 odst. 1 ZOHS. Vymezená skutková podstata jednání, ve kterém žalovaný spatřuje správní delikt, je tak podle žalobce nekonkrétní a co do interpretačního vzorce jde nad rámec interpretace v zákoně demonstrativně vymezených skutkových podstat správního deliktu. Tak byl § 11 odst. 1 ZOHS rozšířen o novou skutkovou podstatu, nepodřaditelnou pod některé z uvedených

ustanovení. Nadto žalobce zpochybňuje, že by výrok napadeného rozhodnutí obsahoval jasně a stručně formulovaný výrok o žalobcově vině.

Žalovaný rovněž pochybil, když před vydáním napadeného rozhodnutí žalobce neseznámil s tím, že skončil dokazování a že se může seznámit a vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Pokud se navíc žalovaný odvolává na listiny, které mají původ v korespondenci mezi ČSAD Česká Lípa a.s. a Ústeckým krajem, ve správním spise nejsou obsaženy žádné záznamy o provedení důkazu listinami podle § 53 odst. 6 správního řádu, z čehož lze usoudit, že takové důkazy provedeny nebyly. Dokazování tak bylo provedeno v rozporu se zákonem. Dále žalobce poukazuje na dílčí vady rozhodnutí.

Žalovaný se kromě toho nezabýval otázkou aplikace komunitárního práva; žalovaný měl zkoumat, zda není naplněna podmínka alespoň potenciálního dotčení obchodu mezi členskými státy, na základě kterého by měl aplikovat přímo čl. 82 smlouvy ES.

Souhrnně pak žalobce proti hodnocení jeho jednání namítá, že každý subjekt má vždy možnost hájit se tím, že jeho chování je objektivně ospravedlněno legitimními ekonomickými důvody. Ze strany žalobce existovaly v tomto konkrétním případě objektivně ospravedlnitelné ekonomické důvody, a tudíž opatření, která žalobce uplatnil, nelze považovat za zneužití dominantního postavení. Žalobce připomíná, že Ústecký kraj neplatil za dopravu tři měsíce od 1.5.2006 a nezabezpečil základní dopravní obslužnost, ačkoli mu minimálně od února 2006 bylo známo, že žalobce provoz osobní linkové dopravy přeruší, jakmile mu dojdou prostředky v případě, že mu Ústecký kraj nebude provádět úhrady. Ačkoli byl Ústecký kraj s touto situací seznámen, prokazatelně nic účinného k zajištění autobusové dopravy nečinil. Prokázaná ztráta je podle žalobce objektivní kategorií a zneužití dominantního postavení je tak vyloučeno.

Žalobce navrhuje doplnit dokazování tak, jak podle jednotlivých žalobních tvrzení neprovedl žalovaný.

Ze shora uvedených důvodů, v žalobě podrobně argumentovaných, tedy žalobce navrhuje, aby napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí vydané v prvním stupni správního řízení byla zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Na tomto svém stanovisku a argumentaci setrval žalobce po dobu celého řízení před soudem, v replice k vyjádření žalovaného i při jednání soudu.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření důvodnost žaloby popírá. Setrává na závěrech, které prezentoval v napadeném rozhodnutí; podstatná část námitek byla již uplatněna ve správním řízení a žalovaný se s nimi vypořádal v napadeném rozhodnutí.

Žalovaný předně odmítá veškeré námitky týkající se podjatosti předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Jsou spekulativní a nepřípadné.